

Poems
Short Stories
Essays
Paintings
Pencil arts
Points to ponder

FOCUS

குவி
யம்

THE ANNUAL MAGAZINE FOR STUDENTS

2018-19

St. JOSEPH'S COLLEGE (AUTONOMOUS)
College with Special Heritage Status
TIRUCHIRAPPALLI - 620 002

St. JOSEPH'S COLLEGE (AUTONOMOUS)
College with Special Heritage Status
TIRUCHIRAPPALLI - 620 002

FOCUS

2018-19

குவி
யம்

THE ANNUAL MAGAZINE FOR STUDENTS

Poems | Short Stories | Essays
Paintings | Pencil arts | Points to ponder

Editor's Note

Any creative work, either painted in words or in colours, tries to reflect the issues of its times. Perspective, nevertheless, varies from generation to generation and from individual to individual. With students, the creative approach to the issues is at times subtle, often direct, intense and undoubtedly creative.

This issue of 'Focus' has a variety of genres creatively presented as poems, short stories, essays, points to ponder, paintings and pencil arts. Interestingly, the issues discussed in poems and short stories seem to be more connected with the realities of the society. With regard to the paintings, some are abstract ones and a few others are portraits and landscapes. The editorial team thanks the contributors profusely and wish them all the best. These students, like countless others, have much to accomplish creatively and make it their profession - we think that it all waits in front of them.

J. John Love Joy
Editor

EDITORIAL BOARD

Rev. Dr. M. Arockiasamy
Xavier SJ,
Principal & Chairperson

Dr. J. John Love Joy,
Editor

Dr. S. Alfred Cecil Raj
Mr. S. Jerald Sagaya
Nathan

Mr. George Gabriel Richard
Roy
Mrs. S. Tamilarasi

Contents

- Lune Renaître
- Alone
- My Captive Heart
- Do What You Love
- Love & Like
- Points To Ponder
- 3 idiots
- Dreams
- Let A Human Come So Near
- Mother
- To Die is Not to Stop Living but to Stop Loving
- What is life?
- Tell Me, Why?

- உண்மையென்றால் என்ன?
- பொறுப்பு
- பழத்தால் நகரும் தள்ளுவண்டி
- மூடனின் குரல்
- காலத்தின் நிச்சயம்
- நகர(ரும்) பேருந்து
- அரட்டையில்
- இரத்த சரித்திரம்
- ஓர் உழவனின் குரல்
- விழித்தெழு
- மகளின் ஏக்கம்
- சிங்கப்பூர் தமிழன்
- மெய்யாலுமே
- என் உயிர் அம்மா...!
- தன்வினைத் தன்னைச் சுடும்
- வறுமை கூறுபோட்ட கூடைக்காரி
- கண்ணைத் தொட்டு கையிலெட்டா விண்மீன்கள்

- சிலை
- மழைக்கால மேகங்கள்
- நவீன நரகாசுரர்கள்
- ஏனப்பா வள்ளந்தேன்...?
- நீதினி
- புதிய பூமி வேண்டும்!
- 2018ல் கஜாவும் கற்பும்
- என் அம்மாவை நினைத்து
- கனவுகள் களையட்டுமே
- பெண்ணே உனக்கா!
- மீனவனின் அழகுரல்
- ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும்
- தாய்மொழி

- Contributors

Lune Renaître

[Moon Reborn]

Joseph Jebaraj

17UEN120, I BA English

Heavenly bowers, amidst the cloudy sea
Gave my eyes grace, that centuries did not see
Thy stance with a gentle breeze
And a glance made my chest freeze

What if you were a world's daughter?
These men may fall for you harder
Had they no luck, but did the stars
To be with you they waged some wars

Do couples need a scene than this?
Beneath with love to hold hands and kiss
They know, a life to live together
Under you they made incarnations altogether

Brighter thy face, higher thee stay
To reach one could climb the clouds, I may
So, is that the place where God made thee?
From silver streams gushing through tunnels of glee

Stood I, for hours just praising you
Fool! Said people, lied your beauty afar to their cue
Had I no heart to say adieu to you, my life
For I am frozen until I win back your eyes – my life.

Alone

M. Mridula

II B.Statistics

I moved in a crowded place and yet had no one,
It was then I realized how badly I needed someone.
There were many, but none to be called as friends,
Tears welled up, unable to be flushed in drains,

It was then I understood –
When to one can your emotions be shown,
You are just alone!!

Cut-off from the world, cut-off from myself,
There were no one to be called upon, even for help.
The days were horrible,
Breaking me from within I decided to apologies to
God, thinking these were fruits of my sins,
Still lonely, I was early, and I understood –

When to no one, your emotions can be shown
It simply means you are alone!

Yes, I indeed had no one,
Friends, Family, relatives, Oh! How badly I wanted to run,
Crying was the least I could do,
Craving for my Mom, and dying for my Father to tie my shoes!
Messy hair, still waiting to be combed

“Mom, I miss you” in sleep I groaned
I had nobody, nothing to be called as mine,
Pale and dark turned my eyes, that once used to shine!
Ashen and Palid, I sat on bed sadly,

But now it is too late –
Bottling up my emotions as they could not be shown
I finally understood, I was alone!

R. HARISH VARMAN, II MSC BIOCHEMISTRY

My Captive Heart

Vinojini (18PEN140) & J.Jensi Helan (18PEN115)

The way of roses
Along the busy noises
The never happy fragrance conquered me!

Swiftly did that happiness fade away
With my heart trying to mirror them a way
Yet could only see lives caught way inside a coffin!

The breath within struggled hard
While my melting heart found the lord
To pray for those captives' repose!

It just struck my will
That I too am enclosed and bottled still.

Do What You Love

B. Prasanthkumar

II BA Economics, 17UEC102

Today you are about to begin the greatest adventure of your life. Remember this, nothing worth doing ever, ever, ever came easy. I've seen so many brilliant people, they give up in life. I've seen others who really didn't have that talent or that ability and they're among the most successful people today in the world because they never quite and they never gave up. So just remember, never stop fighting for what you believe in and for the people who are about you.

Carry yourself with dignity and pride. Demand the best from yourself and be totally unafraid to challenge entrenched interests and failed power structures. The more people tell you its not possible, that it can't be done. The more you should be absolutely determined to prove them wrong. Treat the world, "impossible" as nothing more than motivation. You must keep pushing forward. And always have the courage to be yourself.

Most importantly, you have to do what you love. I've seen so many people, they're forced through lots of reasons, sometimes including family, to go down a path that they don't want to go down, to go down a path that leads them to something that they don't love, that they don't enjoy. You have to do what you love or you will not be successful at it. So, do what you love."

R. VALAMBAL, 17PBT808

Love & Like

B. Prasanthkumar

II BA Economics, 17UEC192

In front of the person you love, your heart-beats faster,
but in front of the person you like, you get happy.

If you look into the eyes of the one you love, you blush,
If you look into the eyes of the one you like. you smile.

In front of the person you love, you can't say everything on your
mind,
but in front of the person you like, you can.

When the one you love is crying, you too cry,
but when the one you like does so, you end up comforting.

The feeling of love starts from the eye,
but the feeling of like starts from ear.

So, if you stop liking a person, all you need to do is to cover your
ears.

But if you close your eyes, love turns into tears and remains in
your heart forever.

Points To Ponder

G. Thulasi Prasanna

III BSc Physics

- 👍 Fire from the spinning cracker
keeps it alive and stable ...
- 👍 Being kind is not bad,
but always being one is ...
- 👍 It doesn't matter how small or big you're
But it does matters how smart
you try when the time arrives.
- 👍 Be yourself,
To be yourself, first find yourself.
- 👍 Problems are like chillies,
Essence alone matters.
- 👍 Think about what happened and
What is going to happen...
But don't overdo.
- 👍 Happiness and sadness are like the tide
But, the memories are
The sand that refuses to leave the feet!
- 👍 Light is a non-matter,
But its pressence matters a lot.
Be like a light – it matters.
- 👍 Never change yourself for anyone,
but you should change for
those who truly love you -
these simple mutal adjustments, we call, love.
- 👍 No one knows you better,
unless you reveal yourself.

3 idiots

R. Sowbarnika

III B.Voc. (SD & SA)

I first met both of you in our class,
Don't know how
But thick friends we became...

Every day, we're together,
We shared lunch,
Sitting on the grass

The friendship is so special
Deep-down a feeling that
No one should hide...

You are there through good or bad
To make me happy
when I'm sad

you brighten my darkest day
Just by saying simple things

Our friendship can't be bought or sold
It may get tarnished,
And may get old

I'll overcome my greatest fear
Our shadows may leave us in the dark,
Make sure that the friendship is never lost

You are a therapist,
To feel my pain, uplift my strength
Supports me unconditionally...

Who will ever want to leave you, my friends?

D . R . E . A . M . S

M. Shravan Kumar

III B.Com., 16UCO208

Sankar glanced at his team standing in front of him in the tunnel and thought, ‘This is it! This is the moment we fought and struggled for all these years, the right to stand next to one of the best teams in the world at football’s biggest stage.’ It had not been easy and as both teams started moving towards the entrance, his mind was flooded with thoughts of what he had gone through to get here.

Sankar had grown up in a small town in South India and had dreamt of representing the Indian football team since he was eleven years old. His love for football started when he watched in awe as Europe’s elite footballers made some of the toughest tricks in the game look like a stroll in the park leaving defenders on the floor at will. At that moment he promised himself and his family who were watching with him that he would one day become one of football’s biggest names.

The next day, Sankar took a ball and excitedly went to the only ground in the town with his father and brother and started practising every day. But despite his craze for the game and his determination to achieve his dreams, he was rejected at his first eight trials with various schools across the state. The coaches felt he didn’t have the physicality needed to survive in the rough style of play that existed. However, the coaches admired his tactical ability and his quick decision making and at his ninth attempt, he was finally selected by a school whose coach decided to take a chance with him in the hope that Sankar’s tactical decisions would help the school team end their drought.

Sankar was very proud and began training even harder to repay the coach’s faith in him. Although he made a slow start and constantly got injured due to the physical nature of the game, he slowly started making bigger contributions and he continued to impress as his new school started winning more and more games. He also

put a lot of effort in improving his physical abilities. In a few years the school had become successful again. By the time Sankar finished his twelfth standard final exams, he had guided his team to the semi-finals of the national level school competition.

After completing his schooling, Sankar was in a dilemma; Should he enroll in an Indian college or should he travel to Europe in order to improve his chances of becoming a top footballer. After a long discussion with his parents, he decided to go to the University of London to further develop his game.

Soon after he reached London, he quickly settled into the University curriculum and attended the University's football team trials and barely made the cut. Although he was a substitute who rarely played, Sankar continued training hard and was rewarded for his efforts as he became a regular member in his second year.

As Sankar started displaying great performances for his team, scouts from premier league clubs started taking notice. In his final year, he was made the team captain and was hopeful of joining a premier league team before finishing college.

However, tragedy struck as Sankar was severely injured in a challenge made by the opposing team's defender during a crucial game and he was taken to the hospital. After three surgeries, the doctors concluded that Sankar would never be able to play at high level football again.

Sankar was devastated by the news and became very depressed. He felt that his future was bleak and he didn't know what to do. His parents were unable to console him and so they asked the University team's coach to talk to him. The coach encouraged Sankar that he could still use his tactical abilities to help others achieve their dreams of becoming great footballers.

As Sankar lay in bed, he thought back of how determined he was to play football and how he had overcome several challenges to make it as far as he did and he realized that his coach was right and that he should become a coach.

As soon as he was discharged from the hospital, Sankar started attending courses and took up tests to get his coaching license. He got his first job in football management at a small local club and it was obvious from the beginning that he had the same spark for management that he did he had for playing. Within five years he had become one of the youngest managers to manage a premier league team, and he kept winning trophies regularly in his next seven seasons. Although by this time he had become one of the best managers in Europe, he still felt something was missing. He soon realized that he also wanted to win trophies with the Indian national team.

So, at the end of the league season, he resigned from his post and took up the position as the Indian team's manager. Although the team started off slowly in the qualifying stages for the world cup, it was clear that the team had potential and that Sankar was the right person to guide this team.

After a slow start, India started winning regularly and at the end of the qualifying stage, India had qualified for their first ever world cup. The entire nation was jubilant and fans eagerly started preparing for the journey to the United States to support their team.

India were placed in a tough group along with Spain, Uruguay and Italy. Sankar was very happy to play against these teams and he made sure that the team prepared well with friendlies against top teams. After all the friendlies, the team departed for the U.S. knowing that they had the support of the whole country behind them.

As Sankar took his seat in the dug-out, the players took their positions for the national anthems, his eyes welled up with tears as he had finally fulfilled his ambitions of reaching the highest level in football and was thankful that he had never given up at any stage.

ANDREW DV, 17UEN121

Let A Human Come So Near

S. Blesswin

M.Phil. English, 18MEN101

“Hey! Run fast”, the mother said to her child. Everyone rushed towards an elevated place. Some left their belongings whereas many others carried their valuables. But they all rushed to save their own lives. A small girl standing near a tiled house was crying as she lost her parents. Jai moved and saved her. But he couldn’t save himself. Yes! Due to the torrential rainfall, the basement of that house started shaking. The girl was saved by Jai, but Nature was not kind enough towards him.

After three years, the same situation happened in a village in Thanjavur district. A 12-year old boy went to his uncle’s house. It was the fourth day of heavy rain in the delta region. The Meteorological Department announced many times that the *Gaja* cyclone would cross the coastal area within a few days. But he was moving slowly like an old man. The boy was returning home in the evening. But on his way back home, he slipped and fell due to the slime. He couldn’t move. Suddenly he crawled to the nearby wall and it started raining once again after a few minutes. On seeing the wall which was about to collapse, he moved to the house nearby. No one was there. The inhabitants left it unlocked. The boy got into the house. After a few minutes, one of the wooden beams fell down followed by the other two. Suddenly the boy was in panic and held on the small beam nearby him. Within a few minutes the whole house got destroyed.

From night, his parents started searching but they could not find him. On 16th November 2018, the cyclone crossed the coast of Tamil Nadu, exactly the next day the boy went missing. Many rescue teams were moving here and there in search of people who were struggling and a team of youth also helped them. Rakshit, the

leader of that rescue team, asked his fellow members to start with the house that collapsed first. They rushed there. The clock struck 10 a.m. For nearly 3 hours, they were in search of him. But they couldn't find anyone as the water rose up to their waist. They planned to leave the house. But Rakshit couldn't, he was continuously looking out for any survivors. At last, hopelessly when they switched forward to move out, a wooden beam struck the legs of Rakshit. He removed the filth and found out that there was a fan lying above a bundle. Suddenly they moved it and found an unconscious boy who was incessantly losing his life. They all worked together to save his life.

Few hours later, a team of reporters arrived to that village to collect news. They enquired from the people of that village about Rakshit, as he was the one who saved many lives and the reporters eventually started interviewing Rakshit. They asked him many questions and he answered them one by one. But the most sensational question ever they asked was, "What made you not to move from that place after searching for a long time?" He answered, "it was because of my past. Yes! Three years back this happened. During the Chennai flood of 2015, a college student near the Puzhal Lake area was saved by the rescue team after 3 days". Everyone was shocked as he was one among the survivors who were saved after some days and was also telecast in the Media. He continued "It's none other than me. I am Jai Rakshit, they call me Jai in Chennai, and in this village, I am Rakshit. The rescue team saved me noticing my legs in the flood water which was up to their waist. The tiles of that house hit me and when I fell unconsciously down, a big straw roof covered me. Luckily, I fell above the wooden boards that had been kept to carry concrete mixture, but now it carried my body. It saved me as the water increased while the stamina of my body decreased. This experience made me to save him". While he was explaining this to the group of reporters, a 15-year old boy was thinking that the Gaja will be an experience for him to save a man in future. Who else knows if that the boy may be the one who is reading this now?

A. PRINCE LEO ALEX, 18UCO106

Mother

Thera Santhiswaroop

II BA Economics, 17UEC108

My mom had only one eye. I hated her. She was such an embarrassment. She cooked for students and teachers to support the family. There was this one day during elementary school where my mom came to say 'hello' to me. I was so embarrassed. How could she do this to me? I ignored her, threw her a hateful look and ran out.

The next day at school one of my classmates said, "e..e..e..e., your mom had only eye!" I wanted to bury myself. I also wanted my mom to just disappear. I confronted her that day and said, "If you are only going to make me a laughing stock, why don't you just die?" My mom did not respond.

I didn't even stop to think for a second about what I had said because I was angry. I was oblivious to her feelings. I wanted out of that house, and have nothing to do with her. So, I studied really hard, got a chance to go abroad to study. Then, I got married. I bought a house of my own. I had kids of my own. I was happy with my life, my kids and the comforts.

Then one day, my mother came to visit me. She hadn't seen me in years and she didn't even meet her grandchildren. When she stood by the door, my children laughed at her, and I yelled at her for coming over uninvited. I screamed at her, "How dare you come to my house and scare my children! Get out of here now!"

And to this, my mother quietly answered, "Oh! I'm sorry. I may have gotten the wrong address," and she disappeared out of sight.

One day, a letter regarding my school reunion came to my house. So, I lied to my wife that I was going on a business trip. After the reunion, I went to the old shack just out of curiosity. My neighbours said that my mother had died. I did not shed a single tear. They

handed me a letter that she wanted me to have. The letter read as follows:

My dearest son,

I think of you all the time. I'm sorry that I came to your house and scared your children, I was so glad when I heard that you were coming for the reunion. But I may not be able to even get out of bed to see you. I'm sorry that I was a constant embarrassment to you when you were growing up. You see, when you were very little, you got into an accident, and lost your eye. As a mother, I could not stand watching you having to grow up with one eye. So, I gave you mine. I was so proud of my son who was seeing a whole new world for me, in my place, with that eye.

With all my love to you,

Your Mother.

Regardless of your relationship with your parents, you'll miss them when 'they are gone from your life. I knew a girl who hated her mother on account of her leprous looking right hand. Unfortunately, only too late did she learn that her mother's hand got burned badly trying to put out the accidental fire in her crib when she was little.

Remember:

"They can't read the tombstone, when they are dead. Affection, care, gratitude, love, sacrifice."

To Die is Not Stop Living but Stop Loving

J. Vamsi

II BA Economics, 17UEC124

A man in search of fulfilment in life went to a wise old sage.

“Master, I beg you,” he said, “I hunger and thirst for life but can find nothing that can satisfy me.”

The sage remained silent. He did not respond. The disciple continued insisting, “Master, I want to live ... I want to live...”

The sage raised his head slowly and whispered softly, “It is not life that you seek but love.” The sage continued, “The deepest longing of a person’s heart, of every person’s heart, much deeper than the longing for life is the longing to love and to be loved. This is the real hunger of a human being.”

The disciple objected, “But life comes first. No one can love unless one is first alive.”

The master responded, “No, no one can live unless one is first loved... life is a river not the source! And the source is love. And you... one day you will come to understand that to die is not to stop **living** but to stop **loving**.”

ANDREW DV, 17UEN121

What is life?

E. Nithish Reddy

III BCom, 16UCO159

Personal Growth

I'm an amazing human being, living an incredibly blessed life.

I'm worthy to enjoy all things which are wonderful. I grow and learn each day.

I have to let go of my past and its regrets as they hold me there and prevent me from experiencing the **"Now"**.

I may have experienced true pressure in my life, but through time I have discovered the deep compassion of Jesus.

I don't feel that I need to compete against my companion or be better than anybody else.

I aspire only to be a better person than I was yesterday. I'm grateful that I'm given each **"new day"** to grow, learn, love one another and to follow the footsteps of my missionary life.

Love

"Love, like everything else in life, should be a discovery, an adventure, and like most adventures, you don't know you're having one until you're right in the middle of it" - E. A. Bucclinaneri

We all fall in love but do we really realize that we are truly in love. No, we never do. We keep ourselves busy in this unnatural world so much that we don't even know sometimes the real meaning of the term "Love". We can be in love with anyone, we even love our family and friends but what is love? It is the part of life when we seem to forget all the sour memories and get blessed with the sweet memories of the present. It is the most overwhelming

experience of life in which a person never returns to the ground until the fear of losing it gives a knock on the doors of our heart.

As the Bible says, “Love is patient and kind; Love does not envy or boast. It is not arrogant or rude. It does not insist on its own way. It is not irritable or resentful, it does not rejoice at wrongdoing, but rejoices with the Truth. Love bears all things, believes all things, hopes all things, endures all things. Love Never Ends.

First love is like the soft and beautiful dew on the leaves on cold winter mornings which appear to be beautiful but are as fragile as the petals on which it lies: calm and cold. It is even a bit scary. It binds us with a fear of loss. Loss of a dear one and sometimes loss of our inner selves. Through love, we gain patience and through love we learn to be as calm as the forest in winter. It is like winter days, harsh when it starts, pleasant in the middle and unbearable to leave at the end.

Love is the only time in which a person can smile and cry at the same moment.

Smile Please

How often do you smile a day? Today worldly worries have taken away beautiful smiles from our faces. Our world would be a brighter place if we would all smile and share our smile with others. We need to smile because it is a unique trait of human beings.

Your smile can make all the difference in the world because your smile has a lot of power. When you are stressed and feel down a smile is the cheapest and fastest medicine that cures any sickness. Just take a minute to breathe in and out and just smile.

Connie Stevens noted, “Nothing you wear is more important than your smile.” This is absolutely true. Your smile is contagious. It can make others smile and feel comforted. We

as humans have our own battles to fight. Sometimes all that a person would need is a smile to reassure him that everything will be alright. St. Mother Teresa rightly said, “Let us always meet each other with smile, for it is the beginning of love.”

A research says a smile can cause happiness. It is natural that we smile when we are happy and frown when we are sad. What if we try to smile a lot more often? A smile is happiness you'll find right under your nose”, says **Tom Wilson**.

There is always something to smile about in life. Always! Therefore, **Smile Please**.

Tell Me, Why?

J. Jeffrin

I BSc Mathematics, 18UMA110

We are living in a digital era, an era of information. People have a lot of sounds in their daily life. But we people fail to hear the weeping of Mother Nature. She questions everyone in this world. Her question of sorrow is “Tell me, why you are destroying me? What wrong I have done?”. She makes us live joyfully. But we have made her to beg for her life. Let us listen to her words of sorrow, which show how cruel we are.

The Suffocating Sky

I provided a good shelter and protection for you by the ozone from the hazardous radiations. I bore the radiations, but I saved you from it. I blessed you with rain and fresh air to breath. But you polluted the air in the name of industrial revolution. Through the excessive usage of vehicles, you made the rain poisonous. To keep you under with CFC's you thrashed the ozone 'black and blue'. Now I am suffocating, soon you will be also in trouble. But tell me, why you are destroying me? What have I done wrong?

Whooping Oceans

The monsoon showers you receive originates from me. I am serving as a way for your journeys. I provide salt and fish which makes your meals tastier. But you made me to whoop. You made me a site of testing for all your harmful and hazardous Atom Bombs, Hydrogen Bombs, Missiles etc. Do you think of me as a dump yard with unlimited capacity? The wastes which you dump are affecting me today. Soon you too will be in trouble. But tell me, why you are destroying me? What have I done wrong?

Seriously Wounded Land

I am protecting you from the heat of the core. I provide water and a platform for you to stand. I provide food, clothing and shelter to

you. But you have wounded me severely by drilling holes in the name of borewells. Draining out my fertility in the name of methane projects, hydrocarbon projects and dumping poisonous military wastes. You made me to straw out for water. I am seriously wounded, soon you will be also in trouble. But tell me, why you are destroying me? What have I done wrong?

Begging Trees

I am providing cool breeze and shelter to you. I purify million tons of CO₂ which is only for your wellness. I am providing my fruits to your children. But I am receiving a great gift from you which is 'Capital Punishment', in the name of urbanization, construction etc. I just beg for life from you. It's not for my sake but for your sake. But tell me, why you are destroying me? What have I done wrong?

Flora and Fauna in Deadline

We play a major part in the food chain, pollination and reformation of forest, but you destroy our homes in the name of neutrino projects, guest houses etc. We too have equal rights to live in this world as you have, but you are denying it to us. Don't worry, soon you too will be in trouble. But, tell me why you are destroying me? What have I done wrong?

Sum

My dear friends, we don't have planet-B to choose from the best option. Let's forget the past, let's take efforts to conserve Mother Nature. Even though its hard let's try our level best and present a pollution free, environment friendly Earth to our next generation.

A. PRINCE LEO ALEX, 18UCO106

உண்மையின்நால் என்ன? விளங்கவில்லை!

R. ghupjhrd;
II MSc Biochemistry

உண்மை புரிந்துகொள்ள முடியாத பொய்யா?
தேடியும் கிடைக்காத புதையல்

பொய்க்கு போற்றிவிட்ட போர்வையா?
இல்லை பொய்யில் கரைந்துவிட்ட கரைசலா?
இதுவரலாற்றின் மண்தின்ற மாளிகையா?
இல்லை கடல் கடந்தபோது கரை சேராமல் மூழ்கிய கப்பலா?
விளங்கவில்லை! உண்மையென்றால்!
உண்மைக்கு ஆராய்ச்சி நடந்துள்ளதா...?
இல்லை அப்படி அது ஆராய்ந்தபோது திருடப்பட்டதா?
உண்மையை அடையாளம் கொள்ளாததால்
பொய்யாகித்தான் போனதா... ?
ஒருவேளை பொய்தான் உண்மையென்று... பெயர்
மாற்றிக்கொண்டதோ...?
ஆனால் உண்மையில் பொய்யும் ஒரு உண்மைதான்!

பொதுப்பு

G. Thulasi Prasanna

III BSc Physics

குழுந்தை அழுகிறது!!!
தாய் தேம்புகிறாள்
ஏதும் கொடுக்க இல்லையே என்று!!!

தந்தையோ என் செய்வது
தெரியாமல் துடிக்கிறான்!
முதலில் பொறுப்புகளை உணருங்கள்
பிறகு பெறலாம் செல்வங்களை ...

பழத்தால் நுகரும் தள்ளுவண்டி

சு. பாரதிதாசன்
II MSc Biochemistry

வாழ்க்கை என்ற சக்கரத்தையும் வண்டியின் சக்கரத்தையும் இணைத்துக்கொடு நகர்கிறான் தள்ளுவண்டி வியாபாரி.

பழங்கள் ஒருபக்கம் இருக்க ஈக்கள் ஒரு பக்கம் பறக்க நகர்கிறது சாலையோரம் தள்ளுவண்டி.

உருண்டு செல்லமுறுக்கிறது அவன் கட்டிய கோபுரத்தில் பழங்கள் தோலுரிக்க பழம் ஒன்று இருக்க உரிக்காமல் உண்ணவும் கனி இருக்கு

கனிகளில் மேயுமே ஈக்கள் அதுபோல
கல்லாவிலும் குவியுமோ காகித அழநெலகள் என்ற யோசனை

வெட்டி வைத்த பழங்கள் வரிசையாக
அதைபோல் வாடிக்கையாளரும் வருவாரோ பொடிநடையாக
எடைபோட்டு பார்த்துத்தான் ஆரோக்கியத்தை அளந்தார்களோ
வெயில் வேட்கை தளிக்க அண்ணாச்சி நான் இங்கே
கனியாகவும் பழமாகவும் கொய்ய வாயருகே

பருவம் பார்க்கவில்லை நான் என்கிறது இளநீரும்
பூக்களாய் சிரித்து புன்னகைக் கொண்டு
இலைகளின் கம்பில் பருவம் எய்தி
ஊஞ்சலாடி முதுமை பெற்று உருண்டுவந்தது
தள்ளுவண்டிகாரனின் வாழ்க்கைத் துணையாக.

A. PRINCE LEO ALEX, 18UCO106

மூடகின் குரல்

மு. சபிராஜ்

முதுகலை வேதியல் துறை (2ஆம் ஆண்டு)

அடுக்கடுக்காய் அடுக்கியனைத்தும்

அறிந்தவர்களுக்கா... அறியாதவர்களுக்கா?

இல்லை அறிந்தும் அறியாதிருக்கும் மூடர்களுக்கா?

அவ்வாறு இருக்க -

அவர்களே முன்னுரிமை வகிக்க வேண்டுமா

ஒருவன் மூடன் ஆக காரணம்

சுயமான முடிவா, இல்லை சூழ்நிலையின் முடிவா?

சூழ்நிலையாயிருந்தால் மூடனும் அறிவாளி ஆகலாம்

இல்லையானால் அறிவாளி மூடனாகலாம்

அப்படியெனில் சூழ்நிலை காரணமெனலாமா...?

இது ஒருபக்கம் இருக்க....

சுயமான முடிவினால் மூடனானால் அவன் யார்?

மூடன் என்பவன் மெய்யான மூடலினன், சூழ்நிலையும்

சுற்றமுமே ஒருவனை மூடனாக்குகிறது.

காலத்தின் நிச்சயம்

மு. சபிராஜ்

முதுகலை வேதியல் துறை (2ஆம் ஆண்டு)

காலத்தின் கெடு கடமையை

காலவரையில்லாமல் கடத்திச் செல்கின்றன
காரணம் தேடினேன் — காலம் பெரியதா? கடமை பெரியதா?

இத்தகைய நெருக்கடி இன்னலையே தந்தன...
கடைசியாக வென்றதோ காலம்தான்

இருந்தும் சந்தேகம்...

இதுவரை என்னை கடந்தவரும் கடக்கின்றவரும்

கடக்கப்போகின்றவரும் கூறிய காரணம்

காலம் பெரிதெனவும் காலத்திற்கேற்றார்போல் மாறுமெனவும்

கூறினார்களே தவிர, சந்தேகம் இன்றுவரை தீரவில்லை
கடமையா? காலமா? என்ற வினாவிற்கான

விடையை தேடி விரைந்தேன்

இறுதிவரை அறிந்தேன் அச்சத்தின் உச்சத்தோடு

கடமையை காட்டிலும் காலமென்பது சிறியதாம்
காலத்தின் தேவையை அறிந்து...

கடமையாற்றுவதே சிறப்பாம்...

நகர(ரும்) பேருந்து

சு. கரிஸ் வர்மன்

முதுகலை உயிர்வேதியல் துறை (2ஆம் ஆண்டு)

நீண்ட நேரம் காத்திருந்த பயணியர்களுக்கு தூரத்தில் தெரிந்தது
37-வது எண் அரசு பேருந்து...

வெறுப்பை மறைக்க சிரித்த முகத்தோற்றத்தில் வந்துநின்ற
பேருந்தில் இறங்கவிடாமல் ஏறினர் பலர். விரைவில் முந்தியதால்
கைகுட்டைக்கும் இடம் கிடைத்தது எனக்கும் கிடைத்தது
ஜன்னல் ஓர இடம்.

இருக்கைகள் நிரம்பும் வரை பேருந்தும் காத்திருந்தது. விற்க
நினைத்த வியாபாரியும் பேருந்தினுள் வந்து செல்ல, விலை
போகாத பொம்மைகள் சோகத்துடன் கூடையில். படியில்
தாங்கிஏறி கண்தெரியாத ஒருவன் பிச்சை கேட்க, பேருந்தில்
அனைவரும் காதுகேளாதவராயினர். நடத்துனரும் இவரிடம்
சில்லரை கொடுக்க மறந்தார்...

பழைய மூட்டையைத் தூக்கி ஏற்ற தலைநரைத்த கிழவியும்
தினம் தொல்லை கொடுக்கும் ஒருவனை

பலர் தன்பயண இடத்தை அடைய நகரத்தொடங்கியது நகர
பேருந்தும்...

இதில் நானும் பயணிக்கிறேன் ஓட்டுநர் இருக்கைக்கு பின்
எழுதியிருந்த

திருக்குறளின் விளக்கத்தை யோசித்துக்கொண்டு முன்செல்லும்
பேருந்து எனக்கு மட்டும் பின்செல்கிறது ஜன்னலில்...

மிரட்டும் குரலில் பயணச்சீட்டு கேட்கும் நடத்துனரும், இதுவரை
முகம் காட்டாத ஓட்டுநரும் தன் கடமையை சரியாக
செய்கிறார்கள். கரகரப்பான குரல்களுக்கு நடுவில் ஒரு
குழந்தையின் அழுகை பேருந்தை அமைதியாக்கியது...

படியில் பயணம் நொடியில் மரணம் என எழுதியிருந்ததை
கையால் மறைத்தப்படி நிற்கிறார்கள் கடைசிபடியில் கல்லூரி
மாணவர்கள். படி அருகே அமர்பவன் அதிகமாகவே சுமக்கிறான்
பலர் புத்தக பையை.

ஒவ்வொரு நிறுத்தத்திலும் ஜன்னல் ஓர கிழவன் இறக்கி
விடுகிறான் வெற்றிலை கலவையை விதிகளை மீறி. கர்ப்பம்
தரித்த பெண்ணும் பாதுகாப்புக்காக தவிக்கிறாள்
மேடுள்ளங்களில் அவள் கணவன் பாதுகாப்பை விரும்பாததால்.

அடுத்த கர்ப்பத்திற்கும் இப்பேருந்திலே பயணிப்பாள்
மருத்துவமனைக்கு...

தன் மகனின் வயதை மறைக்கும் அப்பாக்களும் இடையில்
தனக்கு பிடித்த பாடல் அடுத்து ஒளிப்பரப்பாகும் என
காத்திருப்பில் அமர்ந்த ரசிகர்களும் இங்கு. எச்சில் ஒழுகிய
தூக்கத்தில் தன் இருக்கையை நனைத்தான் ஒருவன். சில பட்டு
சேலைகளும் துருபிடித்த கம்பியில் சாய்ந்து வந்தன.

மோட்டார் வாகன சட்டம் 178-ன் கீழ் அபராதத் தொகை
பயணச்சீட்டைவிட குறைவாக உள்ளதால் அதை எடுக்க
விருப்பமில்லாமல் பயணிக்கிறான் இப்பேருந்தில் ஒரு நண்பன்.
பேருந்தில் அமர்ந்த பல தலைகளை ஒரே நேரத்தில்
திருப்புகிறது, உயர்ந்த கோவில்களும் காவிரி ஆற்றின் அழகும்
இதனை கடந்து செல்லும் வரை மட்டுமே வரலாறு நினைவுக்கு
வருகிறது மக்களுக்கு...

புது நாகரிக பெண்ணும் ஒரு கிராமத்து நிறுத்தத்தில்
இணைந்தால் இப்பேருந்துடன்... ஆபத்தான ஒன்பது
வளைவுகளிலும் திரும்பவில்லை அவள் முகம் என் பக்கம்...
அவள் அடையும் தூரம் வந்துவிடுமோ என்ற பயத்தில் நான்
அடையும் இடம் மறந்தேன்.

பல தலை நெரிசல்களுக்கிடையில் ஒருதலையாய நீண்ட
காலமாக... தினம் பயணிக்கிறது இந்த பேருந்தும் படிகட்டுவரை
நிறைந்து.

நீண்டநேரம் நிழற்குடையில் என் அப்பாவும் காத்திருக்க... இறங்க
மனமில்லாமல் இறங்குகிறேன் என் நிறுத்தத்தில்...

அரட்டையில்

சு. கரிஸ் வர்மன்

முதுகலை உயிர்வேதியல் துறை (2ஆம் ஆண்டு)

குரல் இல்லாத பேச்சு, கைப்பேசியில் ஒரு விரல்பேசி...
முகம் காணாத உரையாடல்
மொழி கலந்தே உருவாக்கினோம் இங்கு புது மொழியை
மனம் நிரைவடையாத பொழுதுபோக்கு இது
விவாதம் விரைவாகதான் நடக்கும் தினம்.

தொட்டால் விடாதது இதுவும் ஒரு தொற்றுநோய்தான்
பெற்றோர்களிடம் வசவு வாங்கினோம் இதன் பிடியினாலே
நாம் தேடவந்ததை மறக்கவைக்கும் சில தொல்லை தூதரையும் இங்கு
பலர் பாதைகளில் தடுமாற இது காரணமாக அமைந்தது... சிக்னல் மீதும் சிலநேரக் கோபம்
பல மக்களை ஒன்று சேர்க்க குழுவும் ஆரம்பித்து,
இதில் பிடித்த நபரை தன்னுடைய பதிவில் தனியாக ஒலித்தோம்
நம் தொடர்பில் இல்லாது வந்த Hi... Message-ம்
நாம் புதியவர்க்கு அனுப்பும் Hi... Message-ம் ஏற்றுக்கொள்ள சிரமப்படும்
பலருக்கு சுயவரமும் இப்பொழுது இங்குதான்.

இரண்டாவது முறை காணமுடியாத முகங்களே இங்கு அதிகம்
உன்னை பற்றிய செய்திகளை இதில்தான் அதிகம் பகிர்ந்திருப்பாய்
நேற்று பாதியில் விட்டதையும் என்று தொடர்வது என ஏங்குகிறது மனம்.
Online-ல் காத்திருக்கிறோம் சிலர் வருகைபதிவை மனதில் பதிவுசெய்ய
இதில் காத்திருப்பே நம்மமை நேரத்தை வெறுக்க வைக்கும்
இதன் அழைப்பு ஒலி அடுப்பறையிலும் கேட்கும்
எந்த எழுத்தும் நம் விரல்படாமல் போய்சேர்வதில்லை
பல தகவல்களை தலையணையில் தலை வைத்தே பகிர்ந்தோமே
விடியல்வரை பகிர்ந்த தகவல்களால் நேரில் பேச வார்த்தை இல்லை நம்மிடம்
கண்பார்த்து பேச தைரியம் இல்லை... பல இடங்களில் நம்மை ஊமையாக்கியதும் இதுதான்.
கடவுளுக்கும் status-போட மறக்கவில்லை இங்கு யாரும்
வெளியிட்ட 30நிமிட பதிவை பார்த்தவர்களின் எண்ணிக்கையை
கண்காணிக்கிறோம் அந்த 24-மணிநேரத்தில்
உன் உணர்வை பார்க்க வந்தவர்கள் இவர்கள்மட்டும் இல்லை
உன் திறமைகளை இந்த கூட்டத்தின் வாழ்த்துகளுக்குள் சுருக்கும் சதி இது.

இரவு 12-மணியளவில் மட்டும் அடைத்துவிடுவார்கள் நம் பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்களை...
கண் பார்த்து, முகம் இரசித்து, வார்த்தைக் கேட்டு, கைக் குலுக்கி, உடல் உரசி
பெற்ற வாழ்த்துக்களை உணர்வுகள் இன்றி குருஞ்செய்தியில் பகிர்கிறோம் இன்று...
இதில் கிடைக்கும் தற்காலிக மகிழ்ச்சி நம்மின் நிரந்தர மகிழ்ச்சியை அடைய தடுக்கிறது.
நாம் பார்த்து வந்த காதல் கதைகளும் இதனால் இனி இல்லை.

உணர்வுகள் முடங்கியது இதற்குள்ளே, இதன் தாக்கத்தாலே புத்தகத்தையும் மறந்தோம்.
தன்நிலை உணர்வை வெளிப்படுத்த கிடைத்த ஒரு தவறான வழி இது.
உன் மிகச்சிறந்த படைப்பையும் இதற்குள்ளேயே முடக்கினாய்.
சிலர் கலைகளை வெளிப்படுத்த உதவியது.
பாடங்கள் பகிர்ந்தோம் எளிதில், உதவியது அவ்வப்போது.
உலக நிகழ்வுகளை கண்டாலும் - உன் நினைவுகளை அழிக்கிறதே...
உன் செயல்பாட்டினை குறுக்குகிறதே... இதற்கும் அடிமையாகிவிட்டோம் எப்பொழுதே..
இதனால் இனி இணையதளம் நம்மை இணைய வைக்காத தளம் தான்...
உணர்வுகள் வளர, உறவுகள் தொடர குறைப்போம் இதனை

இரத்த சரித்திரம்

ச. விக்னே

இளங்கலை கணிதம் (3ஆம் ஆண்டு)

மனிதம் எங்கேயடா மானிடா?
பணத்திற்கும் பதவிக்கும் விற்றுவிட்டாயோ?
உன் தமிழன்னை தவிக்கின்றாள்
ஒரு மகனாய் நீ என்ன செய்கிறாய்?

அழைக்காத அலைபேசியைப்
பார்த்துக்கொண்டு
இதயமற்று இணையத்தில்
மூழ்கிக் கிடக்கின்றாயோ?

நினைவில் கொள், தமிழா!
எருமையும் நீரில் மூழ்கிதான்
கிடக்கும் - பின்
எதற்கு உனக்கு எதற்கு ஆற்றிவு!

ஆயிரம் மொழி பல கண்டவளாம்
அவையில் விழிக்கின்றாள்
திருவிழாவில் தொலைந்த
சின்னஞ்சிறு குழந்தையாய்
கேட்டால். ஆங்கிலத் திணிப்பாம்!

உப்பிட்ட தமிழ் மண்ணாம்
தூத்துக்குடி!
அது உப்பரித்து போன நிலை
பார்த்துக்கோடி!

கழனிவாழ் உழவரும் - இன்று
பழனிவாழ் ஆண்டவனாய் மாற
பால்மொழி பேசும் பச்சிளங்
குழந்தைகள்...
பாலியல் ஓநாய்களின்
இரைகளாய்...
இதைப் பார்த்தும் உன்

இதயம் துடிக்கின்றதா?
இல்லை துடிப்பதுபோல் நடிக்கின்றதா?

ஆட்சியில் சில திருடர்கள்...
காவலில் காவலர்கள்...
அவர்கள் ஊரில் அநீதிக்கு
பேர்தான் நீதியாம்!
சமாதிக் கு பேர்தான் சாமியாம்!

வடக்கில் நீர் தரமாட்டான்
மேற்கில் வஞ்சனை செய்வான்
தெற்கில் போகாதேடா -
உன்னை சுட்டுவிடுவான்!
தப்பித்தது கிழக்குதான்
நல்லவேளை கடலாகப் போய்விட்டது!
எனினும் டிசம்பரில் அவனும்
பழி வாங்குவான்!

சுற்றி சுற்றி அடித்தாலும்
நெஞ்சை நிமிர்த்தி வளைந்துக்
காட்டு - நான் தமிழன் என்று!

நினைவில் கொள் தமிழா!
வெட்ட வெட்டத்தான் கரியும்
வைரமாகும்!
செதுக்கச் செதுக்கத்தான் பாரையும்
சிற்பமாகும்!

தமிழா! நீ ஒவ்வொரு முறையும்
துரோகத்தால் வீழ்கின்றாய்!
விதியால் வீழ்ந்தவன் நீ என்றால்
வலிக்காது என் இதயம்!
இனி சதியால் வீழ்ந்தாய் என்றால்
வரலாறு மன்னிக்காது!

திறமோடு ஒரு அறம் எழுது
புது இரத்த சரித்திரம்.

ஓர் உழவனின் குரல்

கொ. திருமுருகன்

இளங்கலை தமிழ் (2ஆம் ஆண்டு)

படித்தவனுக்கு பணி இல்லை
உழவனுக்கு நிலம் இல்லை
ஏதும் இல்லா இம்மண்ணில்
விளையும் பயிர்கூட உணவுக்கு நிரந்தரம் இல்லை
இன்றைய உலகில்...

உழவு செய்து ஊருக்கே உணவிட்ட உழவனுக்கு
உறுதுணையாக யாருமில்லை...

உணவிட்ட உழவன் இறந்தபோதும்
புதைக்கப்பட்ட மண்ணும் இப்பூமிக்கு சொந்தமில்லை...

தண்ணீர் இல்லா வேளையிலும்
தாளி வைத்து உணவிட்ட
உழவனுக்கு தண்ணீர் தர தாயும் இல்ல...
தத்தளித்தபோதும் தடம் மாறியதில்லை...

பசுமை நிறைந்த - ஆனால்
வாழும் மனிதர்களோ
ஏனோ மரத்தினைக்கூட
மதிப்பதில்லை...

நீருக்காக நிர்வாணமாக போராடிய போதும்
கண் நோக்கிய மக்கள்
செவி கொடுக்க மறந்ததேனோ தெரியவில்லை...

சிரிக்கமட்டும் தெரிந்தவர்களுக்கு
சிந்திக்க ஏனோத் தெரியவில்லை
மறந்துவிடுகின்றன...

காப்போம்... நேசிப்போம்...
காப்போம் உழவர்களை!
நேசிப்போம் உழவுத் தொழிலை!

இப்படிக்கு,
ஊருக்கே உணவிடும்
உழவனின் மகன்.

A. GEORGE MILLER, 17UCS119

மகளிர் ஏக்கம்

வே. கல்பனா

முதுகலை உயிரி தொழில்நுட்பவியல்
(இரண்டாம் ஆண்டு), 18PBT803)

ஈரைந்து மாதம் சுமந்து என்னை ஈன்றெடுத்த என் அன்னை,
பாசத்தோடு எனக்கு பதினைந்து நாட்களே தாய்பால் ஊட்டினாள்...
பாசம் மட்டும் உன்னோடு வைத்துக்கொண்டு என்னிடம்
ஏனோ உன் பாசத்தைக் காட்ட நேரமில்லை.

அம்மா உன் மடி சாய்ந்து
தாலாட்டு கேட்க வேண்டிய நேரத்தில்
நீ எங்கோ தனியார் நிறுவனத்தில்
பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தாய்....
அம்மா!! சிறுபிள்ளை முதல் நல்லது தீயது
சொல்லி வளர்க்க நேரமில்லை...
நாங்கள் இருந்த சூழ்நிலை அப்படி,
அம்மா!! உன் கழுத்தில் கைபோட்டு
தூங்கவேண்டிய வயதில்
ஏனோ என்னை தாரதேசம் அனுப்பிவிட்டாய்,
தீபாவளி, பொங்கல் அன்றுமட்டும் உன்னை
காணும் பாக்கியத்தை தந்தாய் ஆனால்,
தினமும் உன்னை காணும் பாக்கியம் வேண்டினேன்!!

நீ என்னை விட்டுச்செல்லும்போது கத்தி அழும் என் மனம்...
விட்டு செல்லாதே அம்மா - உன்னோடு வருகிறேன் என்று!!

சிறுபிள்ளை முதல் உன் பாசம் கிடைக்காமல் வளர்ந்த நான்...
நீ என்மீது பாசம் இல்லையா? என்று கேட்டால்
என்ன கூறுவேன் அம்மா...!

ஓடி விளையாடும் பருவத்தில் விழுந்து அழுதால்
என் கண்ணீரைத் துடைக்க
என் அம்மா என்னோடு இல்லை...
தேர்வில் முதலிடம் பிடித்தபோது அதை
ஆசையாய் கூற நீ என்னோடு இல்லை...
போட்டியில் வெற்றிபெற்ற பரிசை உன்னிடம்
காட்டி அன்பு முததம் பெற நீ என்னுடன் இல்லை...
உணவு ஊட்டி பள்ளிக்கு அனுப்ப
என் அன்பு அன்னை என்னுடன் இல்லை...
தோழியுடன் சண்டையிட்டு அழும் நேரத்தில்
என் ஆறுதலைப்பெற நீ என்னுடன் இல்லை...

உன் கைகோர்த்து கடைக்குச் சென்று மிட்டாய் கேட்டு
அடம் பிடிக்க நீ என்னுடன் இல்லை...
தவறு செய்யும்போது அடித்து திருத்த
என் ஆசை அம்மா என்னுடன் இல்லை... ஏனோ!!

ஏக்கங்கள் மட்டும் என்னோடு அம்மா!!
ஆசைகள் என்றும் ஆசையாகவே!!
இந்த வாழ்க்கை தொடர்கிறது அம்மா...!

சிங்கப்பூர் தமிழன்

தா. நவீன் குமார்

இளங்கலை தமிழ் (2ஆம் ஆண்டு), 17UTA150

காலையிலும் கனமழையிலும்
உன்னை காணவில்லை
ஒரு முறையாவது உன் வார்த்தைகள்
என் காதுகளில் விழாதோ
என்று ஏங்கினேன்
ஆயிரம் கோடிகளைக் கண்டேன் ஆனால்
உன்னைக் காணவில்லை
தெருவில் யாரைப் பார்த்தாலும்
உன்னைப் பற்றிய செய்தி சொல்வாரோ என்று
ஏங்காத தருணங்கள் இல்லை
வாய் முழுதும் உன் அருமை இருந்தும்
பேசமுடியவில்லை உன்னைப்பற்றி
உணவிலும் கூட உன்
நறுமணம் இல்லை
எப்பொழுது திரும்புவேனோ
என் தாய்நாடு
எத்தனைமுறை உன்னைப்பற்றி
அலைப்பேசியில் கேட்டாலும்
உன்னை என் வாய் திறந்து
பேசுவதுபோல் ஆகுமோ!
நீ இல்லையே தேன்மலரே
தமிழ்த்தாயே!
உன்னைக் காணாமல் ஏங்கும்
சிங்கப்பூர் தமிழன்.

மெய்யாபூரம்

சீ. சங்கரலிங்கம்

இளங்கலை தமிழ் (இரண்டாம் ஆண்டு), 17UTA106

தமிழில் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள் உண்டு ஆனால், ஒவ்வொன்றிற்கும் நுட்பமான வேறுபாடுண்டு.

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் தீமை இலாத சொல்லு (குறள் 291)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் **மெய்ப்பொருள்** காண்ப தறிவு (குறள் 423)

நுண்ணிய நாற்பல கற்பினும் மற்றும்தன் **உண்மை** அறிவே மிகும் (குறள் 373)

ஏம்பா - வாய்-மை, மெய்-மை, உண்-மை ஆகிய முணுமே வுசரவா-தானே? அப்பாலே ஏன் மூன்று சொற்கள்? வாய்மை என்பது வாயால் சொல்வது இமெய்ம்மை என்பது மெய்யால் (உடலால்) நடந்துகாட்டுவது இ உண்மை என்பது உள்ளத்தால் (உள்ளபடி) சொல்வது. வாய்மை எனப்படுவது யாது? தீமை இல்லாது சொல்ல சொல்ல என்றால் வாயால் தானே சொல்ல முடியும். மெய்மை என்பது ஒருவர் வாயால் சொன்னாலும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு அவர்கள் மெய்யாகவே அப்படி நடந்துகொள்கிறாரா என்று காண்பது அறிவு. **உண்மை** என்பது ஒருவர் எவ்வளவு நுட்பமான நாற்கள் கற்றாலும், அவரின் உள்ளத்து அறிவே மிகும உண்மை என்பது உண்மை.

என் உயிர் அம்மா... !

நா. பாண்டியன்

III BSc Electronics (16UEL538)

மேகத்தினை தலையணையாய் வைத்து நிலவினை விளையாட கொடுத்து

கபடமற்ற உன் சிரிப்பினை - உன் செவிப்பறையில் சேமிப்பாள்...

வேதனைகளை வதைக்கும் வலிகளை உன் பிறப்பின் போது

அவள் கண்களின் கண்ணீரில் பார்க்கலாம் - இருந்தாலும்

அந்த கண்ணீரை கானல் நீராக்கி கருவறையை கரம் பிடித்து

பிளந்த உன் நெற்றியில் கலப்படமற்ற - தன் முத்தங்களை பதித்து மகிழ்வாள்...!

சுடும் வெயில் உன் திருமேனியை தீண்டும் எனில்

ஆதவனைகூட கூறுபோட்டு விற்பாள்...

நீலவானை இழுத்து பிடித்து நெடுஊசி தையல் பதித்து

அதனை உன் கால்சட்டையில் கலை பதிப்பாள்...

நம்மை இமைகளுக்குள் பொத்தி வளர்த்த தாயின் சிரிப்பினை எதிர்காலத்தில்

மானிட தோழர்கள் எங்கு காண்பார்கள்?

நிற்காமல் துடிக்கும் இதயங்களை பார்க்கும் போதா?

ஈக்கள் மொய்க்கும் குப்பைத் தொட்டியில் எச்சில் இலை தேடிபிடித்து
உண்ணும்போதா?

தகவிகைத் தககைச் சுரும்

A. J. Paul David
I MA HRM (18PHR810)

வராக நதிக்கரை ஓரத்தில் அமைந்துள்ள, அழகிய கிராமத்தில் இராஜலிங்கம் என்ற இளைஞன் தன் மனைவியுடன் வாழ்ந்து வந்தான். இராஜலிங்கத்தின் மனைவி ஏழுமாத கர்ப்பிணிப் பெண்ணாக இருந்தாள். இருவரும் பெற்றோரை எதிர்த்து காதல் திருமணம் செய்து வீட்டைவிட்டு வெளியேறி அந்த ஊரில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இராஜலிங்கம் மற்றவர்களை ஏமாற்றி பணம் பறிப்பதில் கைதேர்ந்தவன். அவனது நெருங்கிய நண்பன் சுதாகர் பலமுறை கூறியும் அவன் ஏமாற்றிப் பிழைப்பதை விடவில்லை. இராஜலிங்கம் ஏமாற்றி பிழைப்பவன் என்பது அவன் மனைவிக்குத் தெரியாது.

பக்கத்து ஊரில் மாறன் என்ற வணிகன் வசித்து வந்தான். அவன் மிகவும் இரக்க குணம் உள்ளவன். அவனின் இரக்க குணத்தைப் பற்றி அறிந்த இராஜலிங்கம், மாறன் காலில் விழுந்து அழுதுகொண்டே, ஐயா என் மனைவிக்குப் பிரசவ வலி வந்துவிட்டது. தாயும் சேயும் ஆபத்தில் உள்ளனர். மருத்துவர் ஒரு இலட்சம் முன்பணம் கட்டச்சொல்லி உள்ளளார். ஆனால், தற்பொழுது என்னிடம் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் இல்லை, எனக்கு உதவுங்கள் என்று கூறிக்க கதறினான். அதற்கு மாறன், “ ஒரு மாதத்திற்குப் பின் என் மகளின் திருமணம் நடக்கவுள்ளது, எனவே என்னால் தற்பொழுது உதவ இயலாது என்று மறுத்தார். ஆனால் இராஜலிங்கம் தொடர்ந்து கதறி, ஒரு மாத காலத்தில் தங்கள் பணத்தை நான் திருப்பி கொடுத்துவிடுவேன் என்றான்.

மாறனும் அவன் வாக்கை ஏற்று பணத்தைக் கொடுத்தான். நாட்கள் சென்றன. ஒரு மாதம் சென்ற பிறகு, மாறன் இராஜலிங்கத்திடம் தன் பணத்தைத் திருப்பித் தரக்கேட்டான். ஆனால், இராஜலிங்கம் வழக்கம்போல ஏமாற்றினான். “ நீங்கள் யார் என்று எனக்குத் தெரியாது நான் தங்களிடம் பணம் வாங்கவில்லை, இதற்கு முன் நான் உங்களைப் பார்த்ததும் இல்லை என்று நடித்தான்.

போதிய பணம் இல்லாததால், மாறனின் மகள் திருமணமும் நின்றது. நேர்மையாக, மாறன் ஊர் பஞ்சாயத்தில் முறையிட்டான். இரண்டு நாட்கள் சென்ற பிறகு பஞ்சாயத்து கூடும் என்று அறிவிப்பு வெளியானது.

இராஜலிங்கம் நாட்டாண்மையைச் சந்தித்து பத்தாயிரம் கொடுத்து தீர்ப்பைத் தனக்குச் சாதகமாக கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான். நாட்டாண்மையும் அதற்கு இசைவுத் தெரிவித்தார். அடுத்த நாள் பஞ்சாயத்து கூடியது.

ஊர் சபை முன் நாட்டாண்மை, இராஜலிங்கத்திடம், நீ மாறனிடமிருந்து ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வாங்கினாயா? என்று கேட்டார். ஆனால், இராஜலிங்கம் பதில் கூறவில்லை. கூட்டத்தில் ஒருவன், இவன் ஒரு ஊமை, காதும் கேட்காது என்றான்.

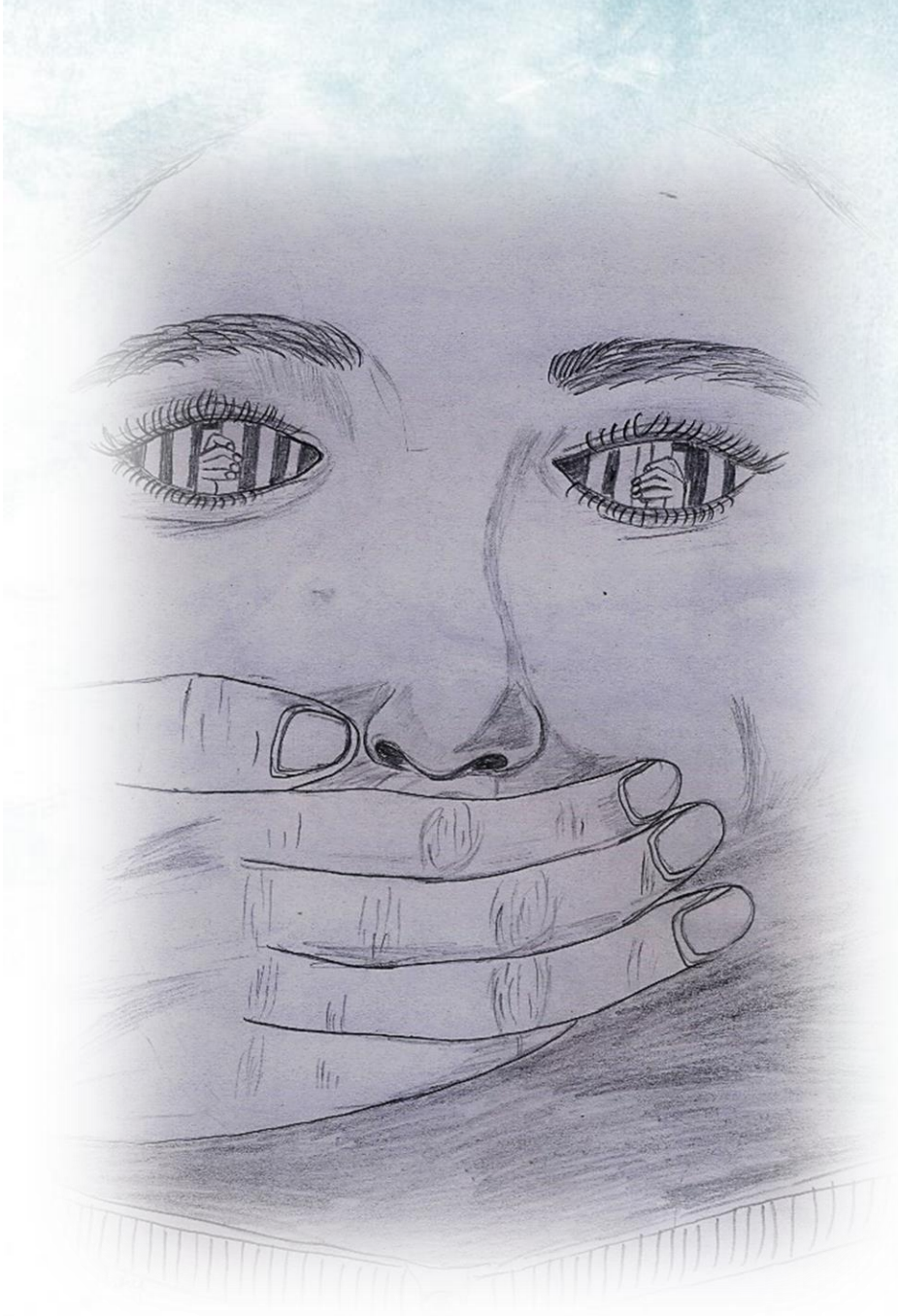
எனவே இராஜலிங்கத்திடம் பாவனை மூலம் கேட்டனர். உடனே இராஜலிங்கம் பயங்கரமாக அழுவதைப் போல் நடித்தான்.

இவன் ஓர் ஊமை இவன் எப்படி மாறனிடம் பணம் கேட்டிருப்பான் என்று ஊராரும் சாட்சி கூற, ஒரு ஊமை மீது பொய் வழக்கு கொடுத்ததாகக் கூறி, மாறனை ஊரைவிட்டு தள்ளி வைப்பதாக நாட்டாண்மை தீர்ப்பு கூறினார். மாறன் எவ்வளவு கூறியும் ஊரார் யாரும் நம்பவில்லை.

பஞ்சாயத்து களைந்த சில நிமிடங்களில், இராஜலிங்கத்தின் நண்பன் சுதாகர் அங்கு வந்து, உன் மனைவிக்கு பிரசவத்தில் ஆண் குழந்தை பிறந்துள்ளது என்று கூறினான்.

இராஜலிங்கம் மகிழ்ச்சியின் உச்சத்திற்கே சென்றான். தொடர்ந்து சுதாகர், ஆனால், அக்குழந்தை பிறவியில் செவிட்டு மற்றும் ஊமையாகப் பிறந்துள்ளது என்றான்.

M. IRUDAYA MARY, II MSC PHY

வருமை கூறுபோட்ட கூடைக்காரி

A. Pradhap,

II MA HRM, 17PHR106

உள்ளிருக்கும் வருமை
வெளியில் தெரிகின்றது.
அந்த பனைஓலை கூரையிலும்
புடவை சுற்றிய சுவரிலும்
குங்குமமிட்ட கணவன்
விடியும் முன்னே கிளம்பிவிட்டான்
வீடு வந்து சேர்ந்தால்தான் தெரியும்
என்ன வேலைக்கு சென்றான் என்று
வருமையின் தாக்கத்தால்
வண்ணமிழந்த மேனி
காலையில் எழுந்து
தலைசீவக்கூட நேரமில்லாமல்
கொண்டையை கட்டிக்கொண்டு
கிளம்பினால் வேலைக்கு
தலையில் கூடையோடும்
இடையில் குழந்தையோடும்
வெயிலுக்கு வைத்திருந்த
அழுக்கு தலைப்பாகை
தரையில் உறங்கும் தன்
பிள்ளைக்கு சிம்மாசனம்
உச்சி வெயிலில்
உதிரத்தை வருத்தி
தன் வருமையை போக்க
உழைக்கின்றாளே
இவளின் பொருளை
கொஞ்சம் வாங்கி போங்களேன்
அவளுக்கு உங்களால்
ஒரு வேளை வயிறு நிறையட்டும்.

சீலை

தே. ஜோஸ்வா கேமிலஸ்
III BSc Mathematics, 16UMA141

சிரமம் பாராது சீமைப்படுத்திய
உன்னை விற்று தின்றோமே!
இந்த வெளி உலகில்...

வெளிநாடுகளில் வேடிக்கைப்
பார்க்கச் சென்று வெட்கப்பட்டு
நின்றோம் உன்னைக் கண்டு!

சொந்த ஊருக்கு உன்னைக்
கொண்டுவர நேரமில்லை!
இந்த சொந்தக்காரர்களுக்கு...

வெறும் உளியை வைத்து
செதுக்காமல் உள் உணர்வை
வைத்து வடித்தோமே!

வலிகள் பல தாங்கிய
உன்னை எங்கள் வலிகள்
போக்க நினைத்தோமே!

சுத்தியின் ஓசையில் சுருண்டு விழும் சிறுகல்லை
தேவையில்லை என நினைத்தால் நாம் வணங்கும் தேவனை தேடிக்
கொண்டிருப்போம் இப்போதும்!

என் நாட்டு சிலைகளின்
அருமை இந்நாட்டிற்கு
என்று தெரியுமோ!

அன்று உன்னை காணும் தொலைவைவிட
அதற்காகும் செலவே அதிகம்!
தமிழ் அழகை எடுத்துக் கூறும் உன்னை!

தமிழ்நாட்டில் மட்டும் காணவில்லையே!
என்ன காரணம்?

மழைக்கால மீகங்கள்

M. Paul Raj

III BSc Mathematics, 16UMA117

மூழ்கும் தெருவோர
இட்லி கடைகள்
மிதக்கும் மனித நேயங்கள்!

சாக்கடைகளால்
அடித்துச் செல்லப்பட்ட
சாலையோர
பூக்கடைகள்!

நீரில் செல்லும் கரடி பொம்மை
அதைக் கண்டு அழும் மழலை குழந்தை
தன் வாயால் கல்வி, கரை சேர்க்கும்
நாய்க்குட்டி!

ஆம், நாய் நன்றி உள்ளதுதான்!
நிரம்பி வழியும் அணைக்கட்டுகள்
திறந்துவிடும் அரசியல்வாதிகள்...

அதைக்கொண்டு அரசியல்
ஆதாயம் தேடும் சிலர்
பசிக்காக ஆகாரம் தேடும் பலர்!

இதனாலோ என்னவோ
வானம் மழைக்கு
ஒதுங்கிவிட்டது போல!

கண்ணத் திதாட்டு கையிலெட்டா விண்மீன்கள்

A. Pradhap,

II MA HRM, 17PHR106

கிழிந்த பாயில்
கவிழ்ந்து படுத்தால்
பாயின் கிழசல்
தெரியவில்லை என்
வாழ்வின் விரிசல்தான்
தெரிந்தது...

நிமிர்ந்து படுத்தால்
வீட்டின் கூரை
தெரியவில்லை
கோடிக்கணக்கான
விண்மீன்கள்தான்
தெரிந்தது...

அவைகளை எண்ணத்தான்
முடிந்ததே தவிர
எட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லை
எந்தன் ஆசைகளைப்
போன்று...

நவீன நரதாசுரர்கள்

சு. விந்மகன்

III BSc Mathematics, 16UMA125

பசுமையைக் கொண்டு பசுமை வழிச்
சாலை என்று பெயரிடுவாரும் உண்டு!
மீத்தேன் உறிஞ்சி, விவசாயி உயிர்
குடிப்போரும் உண்டு!
பச்சிளங் குழந்தைகளை
இச்சைக்காகக் கொல்வாரும் உண்டு!
அந்த ஓநாய்களுக்கு சிபாரிசு
சொல்பவர்களும் உண்டு!
மருத்துவக் கனவுகளை நேநவல்
சிறைப்பிடிப்பாரும் உண்டு!
சிலர், சிலை வைப்பாரும் உண்டு!
கோடி கணக்கு செலவில்
சுய விளம்பரத்திற்கு வைப்பாரும் உண்டு!
சிலைக்குச் செய்த செலவை சில
ஏழைக்குச் செய்திருக்கலாம்!

ஊடகப் பேய்கள் பலவுண்டு!
மாடர்ன் உடையில் உலாவாரும்
நடிகைகள் பேரில் சீலை விற்பாரும் உண்டு!
அதற்கு அவர்கள் பேர் வைப்பாரும் உண்டு!
எங்கே! சிலைக்கான மதிப்பைச்
சீலையில் காட்டுங்கள் பார்ப்போம்...
அன்னை தெரசா சேலை
இந்திராகாந்தி சேலை
வேலை நாச்சியார் சேலை என்று!

ஊழல் தேரில் பவனி வருபவர்களும் உண்டு!
அத்தேரைப் பின்னிருந்து
தள்ளுபவர்களும் உண்டு!
முன்னிருந்து இழுப்பவர்களும் உண்டு!
பெட்ரோல், டீசலில் பணம் கறக்கும்
கூட்டம் ஒன்று உண்டு!
கேட்டால், விலைவாசி
உயர்வென்பவரும் உண்டு!

சாவில் தொடங்கி
சாவில் முடியும்
சாராயம் என்றொரு
அரக்கனும் உண்டு!

இந்தக் கணக்கில் அடங்கா பல
அரக்கன்களும் உண்டு!
இத்தனை உண்டுகளையும்
உண்டில்லாமல் செய்ய மீண்டும்
வேண்டுமொரு வதம்!

இல்லாமை, இயலாமை, முயலாமை
என அத்தனை ஆமைகளையும்
விரட்டியடித்து, புத்தாடை கட்டி,
புது தீபம் ஏற்றி கொண்டாடுவோம்
தீப ஒளியை ...

ஔஸ்ப்பா வஸர்ந்தேதஸ்... ?

நுண்மதியன்

II MSc Mathematics

இருள் நிறைந்த
ஒரு தசையறையில்
அமைதி கீதத்தில்
மெய் ஆழ்ந்திருந்தேன்...
மரணவலி பொறுத்து
மானுட உலகை
பெண்மை பரிசளித்தாளே...!

ஐயகோ...!
இந்த பரிசில்
எத்துனை ஆச்சரியம்...

கரு தரித்ததிலிருந்து
சுதந்திரமாகத்தானே இருந்தேன் - ஆனால்
சுதந்திர நாட்டுக்குள்ளே
பாகுபாட்டின் துர்நாற்றமாய்
என்னென்ன சனாதனதர்மங்கள்...

என் தந்தை
எனக்கு கூறினார்...
அவள் அன்னை
அவளுக்கு கூறினாள்
தனக்குத்தானே
அறத்தை வகுத்துக்கொண்டார்கள்
அறனின் முரணால்
வேலிகளை போட்டுக்கொண்டார்கள்
குண்டுகளை வீசி கொன்றார்கள்...

வாழ்வியலை மையப்படுத்தி
ஒவ்வொருவரையும் அழைத்து வந்தார்கள்
காலங்கள் மாறிப்போக
உயர்ந்தோராய் தாழ்ந்தோராய்
மாறிப்போனார்கள்...

உலகம் உருவான

குழப்பம் ஒருபுறமிருக்க
வர்க்க(க்க) பேதங்கள்
நெஞ்சை கிழிக்க
உழைத்து உழைத்து
உடல் இளைத்தவன்
பழனி ஆண்டியாய் போனான்
உதிரம் குடித்து வாழ்பவனோ
ஆலய உண்டியாய் போனான்...

என் கண்ணுக்குள்ளே
அவள் வாழ்ந்தாள்
அவள் கண்ணுக்குள்ளே
நான் வாழ்ந்தேன்
இருவரும் இன்று
கல்லறையில் வாழ்கிறோம்
கல்லறை மீது
தீண்டாமை ஒழிப்பு வாசகம்...

விழியில் காண்பவையெல்லாம்
விசித்திரமாய் தோன்ற
கண்கள் மூடினேன்
தோன்றியது ஒரு காரிருள்...
கருவறையிருள்...

மெல்லவே புன்னகைத்து
எனக்குள் கேட்டேன்
ஏன் வளர்ந்தோமென்று...?

நீதி

நுண்மதியன்

II MSc Mathematics

நீதித்தாயே நீதித்தாயே
கருந்துணி அகற்றி
நீதியை காணு தாயே...?

திரை கடல் தரும்
மீனை மட்டும்
மறந்து நின்னானே...

இளவாழை இலைவிரித்து
விருந்து உண்டவனோ
விவசாயி கண்ணீரையும்
சுவைத்து பார்க்கிறானே...!!

போராட்ட களம் கண்டு
தோட்டாவை எதிர்கொண்டு
முத்துநகரை காத்திடவே
மாணவ மணிகள் மாண்டனவே...!

நீரை தேக்க அணைக்கட்ட
உழவன் உடலை கல்லாக்கி
கலப்பை கதிரருவாளை தூணாக்கி
விளைச்சல் நிலத்தை தரிசாக்க
கலவை கலந்து கரைபோடுரானே...

பாதுகாப்பாயிருக்க ஆயுதமா?
பிறர் பாதுகாப்பையழிக்க ஆயுதமா?
ஆயுதத்தை மண்முடி புதைத்திடுவோமே
அமைதியின் பூக்களை பூக்கச்செய்வோமே...

மலைகளில் பயண பாதை
விலங்கினங்கள் வீட்டிற்கு வருகை...
வரலாறு காணாத வெள்ளம்
திறக்காத கதவையும் திறக்கும்...

பெருமாளுமையின் கர்ஜனை அடங்கும்
பல ஓநாய்களும் கிரீடம் சூட்ட நிற்கும்

வெளிவெளியாய் பறந்து சென்ற பறவை
வலுவிழந்தே பூர்வீகத்தில் நிற்கும்
வெள்ளித்திரையில் முகம் தெரிந்துவிட்டால்
வெள்ளி முடிக்கும் ஆட்சயாசை பிடிக்கும்...

கூலிக்காரன் முதலாளியானால்
கடுகிலும் கொஞ்சம் மிட்சம் கேட்பான்...
என்னென்வோ மாறிவிட்டன
நீதி என்றுதான் நிலைக்க போகின்றன...?

மெய் கேட்டு வருகிறோம்
நீயும் கண்மறைத்து நிற்கிறாய்
கருப்பு துணியைத் தூக்கி வீசி
பூதக்கண்ணாடி அணிவாய் நீதினியே...

மீதமுள்ள நம்பிக்கையை காத்திடுவாய்
நீதி மகளே..

R. VALAMBAL, 17PBT808

புதிய பூமி வேண்டும்!

ஆ. பியுலா ஜாய்ஸ்
II BSc Statistics

புதிய பூமியா?
எங்கே? அது
புத்தகத்தில் காணும்
காகிதமாகி விட்டது!
பூமியில் மட்டுமே
உயிர் வாழலாம்
நிலை மாறி
பூமி ஜாக்கிரதை
நிலையானதே!

எங்கே....
சுத்தமான காற்று
தெளிந்த நீரோடை
நிழலாடும் மரம்
நீச்சலடித்த குளம்
பசுமையான வயல்
பாட்டிசைத்த குயில்
ஒற்றையடி பாதை
ஓடி திரிந்த கால்கள்
கதிர் அடித்த கைகள்
புன்னகை தவழும் முகம்
அனைத்தும் அழிந்ததா?
அழித்தோமா?

யாரை சொல்வது?
யாரிடம் கூறுவது?
மதிக்கெட்ட மாணுடமே
மரணத்தை தேடி அலைகிறாய்!
இவ்வாறாக...
புகை கலந்த காற்று
நஞ்சான நன்னீர்
மரங்கலற்ற சாலை
கட்டடங்களான வயல்
கலப்படமான பொருள்
போலியான மனிதர்கள்

சிரிக்க மறந்த சிறார்கள்!

நல்ல...

உணவை இழந்தோம்

உறவை இழந்தோம்

உலகை இழக்கிறோம்!

உரிமை இழந்தோம்

கடமை மறந்தோம்

கண்ணியத்தையும் இழக்கிறோம்!

பகிர்ந்து உண்ணல் போய்

பறித்து உண்கிறோம்

போரடித்தது போய் - பிறர்

வயிற்றில் அடிக்கிறோம்!

வானவில்லான கனவுகள்

வண்ணமற்றதாய் ஆனது!

கதைகள் பேசி திரிந்த நாம்

கண்ணியில் கழிக்கிறோம்

செல்லும் இடமெல்லாம்

பார்த்து இரசித்த நாம்

செல்போனில் தலை கவிழ்ந்தோம்!

தூக்கத்தை இழந்தோம்

கனவுகளை தொலைத்தோம்

கலாச்சாரத்தை சீரழித்தோம்

காடு கழனிகளை அழித்தோம்

அருகிலிருப்போரை மறந்தோம்

ஆசைகளுக்கு மட்டுமே அடிபணிந்தோம்

சொகுசில் சொக்கி போகிறோம்

சோம்பி கிடப்பதில் மகிழ்கிறோம்

அன்பை இழக்கிறோம்

அடிமையாய் வாழ்கிறோம்

சாதனையை மறந்தோம்

சந்தோசத்தை இழந்தோம்

அனைத்தையும்

இழந்து வாழ்வது வாழ்க்கையா?

இனியொரு...

விதி செய்வோம்!

புதிய மனிதர்களாவோம்!

புதிய பூமி காண்போம்!

2018ல் கஜாவும் கற்பும்

இ. ரா. ஜான் சிரில்

இளநிலை முதலாமாண்டு கணிதவியல், 18UMA230

வங்கக்கடல் சிரிக்கி!
வம்புழுக்க வந்த சிறுக்கி!
கொஞ்சம் நீ மனுசப்பொறுக்கி!
இப்போ அடி நீ மரப்பொறுக்கி
காத்தப்பனும் கடலாத்தாவும்
பெத்துவிட்ட கஜாப்பெண்ணே
பிறந்தப் பத்து நாளுக்குள்ளே
நீ குத்தவச்சுப்புட - பருவம்
மொத்தம் விளைஞ்சப்புட
அப்யகோ!

மனுச இனத்தோட கள்ள உறவுகொள்ள
உன் இயற்கை இனத்தோட
தொடர்பு கொள்ள நீலச் சேலைக்கட்டி
நெளிவு நடைபோட்டு வந்தீயே!
உச்சநீதிமன்ற உத்தரவு
உனக்கும் தெரிஞ்சிருச்சா?
ஐயோ! ஒழுக்கங்கெட்ட சட்டந்தான்
கஜாவுக்கும் புரிஞ்சிருச்சா?
உம்பொழப்பு இந்தவரும்
எம்பொழப்பில் மண்ணுவிழ
எம்பொழப்பு இந்த வரும்
உம்பொழப்பில் மீண்டுவர...

டெல்டா மகளின் முந்தாணை விரிப்பில் - நீ
பசிதீர்த்துக்கொண்ட அந்தப் பாழாய்ப்போன
இரவை மறக்க முடியுமா?
நெஞ்சே! இனி நினைக்க முடியுமா?
நீதிக்கும் கற்புக்கும் ஒரு கரடுமுரடான
நெடுஞ்சாலை போட்டது விதி விளையாட்டு
விடியவிடிய நடக்குது அதில் தெருக்கூத்து
வெட்கி நிற்க வேண்டிய
நீதிகண்டு வேகம்கொண்ட என் கடல்கோள் தின்ற
தமிழினத்தின் கோபக்கொந்தளிப்பாம் கஜாவைக் கண்டாவது
நாகரிகத்தோடு வாழனும்தா - நாம
நனிநாகரிகத் தமிழினம்தா.

என் அம்மாவை நினைத்து

இர. வசந்த் குமார்

I BSc Mathematics (18UMA265)

எத்தனையோ கவிதை எழுதினேன் அம்மா
களவாண்டு, காப்பி அடிச்சி, கசக்கி போட்டதுனு
எத்தனையோ கவிதைகளை அம்மா
என் நோட்டுப்புத்தகத்துல எழுதினே...
ஏன் சிலசமயம் சொந்தமாகவும் எழுதினே... ஆனா...
உன் நினைப்பு அம்மா - எனக்கு
அது எப்பவும் வந்ததில்லை எழுதும்போது ...
இப்ப நெஞ்செல்லாம் சளியாகி நிறைஞ்சு
நொடியெல்லாம் நான் நோவால நோகையில்
நெஞ்சுசளி யாட்டம் நீங்க மாட்டுது
உன் நினைப்பு ....
இந்நேரம் நான் வீட்டுல இருந்திருந்தா
வீடே பரபரத்திருக்கும்
பச்சுள்ளபோல என்ன உன் பஞ்சான மடிமேல
கிடத்திவச்சு, பசியாத்தி, தூங்க வச்சிருப்ப
இது எதுவுமே நடக்கல தாயி...
காரணம்...
பத்ததுநாள்கூட உன்னை முழுசா பிரியாத மகன்
படிக்க இப்படி பல மைல் தூரம்
பிரிஞ்சு வந்திருக்க ...
நோவாம இருக்கையில் வராத உன் நினைப்பு
நோவு வந்து தவிக்கையில் போகமறுக்குது
பொலம்பி தவிக்குது என் கண்களோ கலங்குது
என் பேனாவோ
உன்னப் பத்திதான் தாயி கிறுக்குது!

கனவுகள் களையட்டுமே

ஆ. பியுலா ஜாய்ஸ்
II BSc Statistics

தேடுதலின் தொடக்கம்
நாடுவதில் துணிச்சல்
இரண்டற கலந்து - மனதில்
இனிமையான வழிகாண
கனவுகள் களையட்டுமே...

வானுயர் சிந்தனையால்
வரலாறு படைத்திடவே
தொடர்ந்திடும் சிந்தனைகள்
தொய்வின்றி நிஜமாகிட
கனவுகள் களையட்டுமே...

முடியாது என்ற முட்டுக்கட்டையை
முறியடிக்கும் முனைப்போடு
வாசல்கள் தானாக திறந்து
வசந்தங்கள் நம் பக்கம் வீச
கனவுகள் களையட்டுமே...

நிகழ்காலத்தில் காலூன்றி
நிலவுக்கும் மனிதன் சென்றுவர
வாழ்வெனும் பயணம் சிறக்க
வளங்கள் நாளும் கிடைக்க
கனவுகள் களையட்டுமே...

கலாமின் சிந்தனைகள்
கனவு காணும் வார்த்தைகள்
கலங்கா நிலைபெற்றிட
காலங்களில் வென்றிட
கனவுகள் களையட்டுமே...

பெண்ணை உதவ்வா!

ஆ. பியுலா ஜாய்ஸ்
II BSc Statistics

பெண்ணே!

பிறந்ததில் பெருமைக்கொள்
சாதிக்க வேண்டுமென - நீ
துணிந்து எழுந்து நில்

நடப்பதில் துணிவு கொள்
தடுமாற்றம் கண்டு அஞ்சாமல்
தானாக கடந்து செல்

படிப்பதில் பயணித்துக் கொள்
முடியும் என்ற வார்த்தையை - நீ
முனைப்பாக கொள்

வேலையில் துணிவுக்கொள்
காலடி ஓசை அறிந்து
கவனமுடன் வேலை செய்

பழகுவதில் இனிமை கொள்
குணமறிந்து கொள்கையுடன்
குற்றமற தெளிவு காண்

வாழ்க்கையை எளிதாக கொள்
சுற்றமும் நட்பும் சூழ
தொலைநோக்குடன் வாழ்ந்திடு.

JOSEPH JEBARAJ, 18UEN120, II BA ENGLISH

மீனாவரின் அழகுரல்

ச. திவ்யலெட்சுமி

II BA Tamil, 17UTA146

தென் குமரியில் குமுருதே

எந்த உறவுகளின் அழகுரல்

கடலுக்கு போன கட்டுமரம் கரை ஒதுங்கும் முன்பு

உந்தன் உடல் உப்புத் தண்ணீரில் மிதக்குதே

கெட்டு போகாம இருக்க நீ போட்டு வைச்ச

கருவாடு காயும் முன்னே உப்புநீரில் உன் தேகம் மிதக்குதே

நீ கடலில் மூழ்கினாய்

நாங்கள் கண்ணீரில் மிதக்கின்றோம்

கடலில் இருக்கு முத்துன்னு நீ சோறுட்டி வளத்தியே...

அந்த முத்த உன் வாயில் வாக்கரிசி போடயில பாத்தேனே

எத்தனை நாள் மீனுக்கு இரபோட்டு நீ பிடிச்ச

அந்த மீனுக்கு இப்போ இறையாகி நிக்கிறியே...

புயலை அறிக்க மறந்த அறிவியல் ஞானிகளே

உங்கள் பக்கம் என்றும் இருண்டப்

பக்கமாய் வரலாற்றில் இடம் பெறும்

ஆதரவு தேடி வந்த எங்களை

அடையாளம் தெரியாம மாத்திய புயலே

நீ மாத்தியது எங்களை மட்டும் அல்ல -

எங்கள் வாழ்க்கையையும் தான்.

ஒழுக்கம் வீழ்ந்த தரும்

ச. திவ்ய லெட்மி

I MA HRM (18PHR810)

மக்கள் ஆற்றிவு உடையவர்கள். விலங்கு, பறவைகள் முதலியன ஐந்தறிவு உடையவை. மக்களின் ஆறாவது அறிவினால் உண்டாவதே ஒழுக்கம் ஆகும். ஒழுக்கமே விலங்கில் இருந்து மனிதனை வேறுபடுத்தி காட்டுகின்றது. விலங்கு கண்ட இடத்தில் கண்டதை எல்லாம் செய்கிறது. தன் மனம் போனபடி வாழும். ஆனால் மனிதன் இன்னதை இன்னமுறையில் செய்யவேண்டும் என வாழ்கிறான். இந்த வாழ்க்கை முறைதான் ஒழுக்கம்.

ஒழுக்கமும் உயர்வும்

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்

என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு. ஒழுக்கம் அனைவர்க்கும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை எல்லா மனிதர்களும் பெருவதில்லை. மக்களாக வாழும் அனைவரும் ஒழுக்கநெறியில் வாழ்ந்து நற்பண்புகளை கொண்டு விழங்கும் மனிதர்களையே உயர்வாக கருதபடுவார்கள். எல்லோரையும் உயர்வாக மதிக்க பெறுவதில்லை. ஆகையால்தான் உயிரைக் காட்டிலும் மேலாக ஒழுக்கம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

ஒழுக்கம் என்றால் என்ன?

ஒழுக்கம் என்பதை நம்மால் வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. பெரியோர்களால் நல்ல செயல்கள் என்று என்னென்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதோ அதை எல்லாம் ஒழுக்கம் என்று கருதுதல் வேண்டும். மனம் மொழி மெய்களை தீய நெறியில் செல்லவிடாமல் தடுத்து நன்னெறியில் நிறுத்த வேண்டும். தூய்மையான பழக்கவழக்கங்கள், தூய்மையான எண்ணம், தூய்மையான செயல், பொய் சொல்லாமை, திருடாதிருத்தல், பிறர்க்கு தீங்கு செய்யாமை - இதனையெல்லாம் செய்யப்பழகி வாழ்வதே ஒழுக்கம் ஆகும்.

ஒழுக்கம் பற்றிய தமிழ் நூல்கள்

தமிழ் மொழி இலக்கியம் மட்டுமே ஒரு மனித வாழ்வில் ஒழுக்கத்தையும் தனி மனித வாழ்வியல் நெறிமுறையையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. நல்லொழுக்கத்தை கற்பிக்கும் நூல்கள் தமிழில் நிறைய இருக்கின்றன. அவை அறநூல்கள் என கூறப்படுகின்றன. திருக்குறள், நாலடியார், ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன், ஆசாரக்கோவை போன்றவை அனைத்து மாணவ மாணவியரும் படிக்க வேண்டிய நூல்கள் ஆகும்.

மாணவரும் ஒழுக்கமும்

மாணவர்கள் ஒழுக்கம் உடையவராக திகழ வேண்டும். மாணவர்கள் தான் கற்ற கல்வியை மறந்தால் மீண்டும் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஒழுக்கத்தினை தவறினால், அவர்கள் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் மதிக்கப் படமாட்டார்கள். ஆகையால் கல்வியைக் காட்டிலும் ஒழுக்கமே சிறந்தது.

கல்வி என்பது மனித வாழ்வில் ஒரு பகுதியே. ஏட்டு கல்வி மட்டும் ஒரு மனிதனை முழுமையாக மாற்றாது. கல்வியுடன் ஒழுக்கமும்தான் முழு நிறைவு மற்றும் வெற்றியைத் தரும் என்பதனை மாணவர்கள் உணர வேண்டும்.

நிறைவாக

செல்வத்தை இழந்தால் கவலையில்லை. உடல் நலத்தை இழந்தால் ஓரளவு கவலை உண்டு. ஆனால் ஒழுக்கத்தை இழந்தால் எல்லாவற்றையும் இழந்ததாக ஆகும் என்று கூறுவர். ஆகையால் மாணவமணிகள் கல்வியில் ஆர்வம் செலுத்தி வாழ்வில் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து, வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வீர்களாக!

தாய்மொழி

செ. புவனேஷ்வரி

II BA Tamil, 17UTA111

கதைக்க தெரியாதவள் ஆயினும்
கவிதைகள் பல எழுதுகின்றேன்
கண் இமைக்க தெரியாதவள் ஆயினும்
கனாக்கள் பல காண்கின்றேன்
நடக்கத் தெரியாதவள் ஆயினும்
நடனம் ஆடுகின்றேன்
பார்க்க முடியாதவள் ஆயினும்
பனுவல்கள் பல படைக்கின்றேன்
படிக்க முடியாதவள் ஆயினும்
படைப்புகள் பல படைக்கின்றேன்
உணர்ச்சி இல்லாதவள் ஆயினும்
உரையாடல் பல நிகழ்த்துகின்றேன்
சிணுங்கத் தெரியாதவள் ஆயினும்
சாசனம் பல எழுதுகின்றேன்
உணர முடியாதவள் ஆயினும்
உற்சாகம் அடைகின்றேன்
நாட்டம் இல்லாதவள் ஆயினும்
நாவல்கள் பல படைக்கின்றேன்
இவை யாவும் என்
இனிய மொழியாலே
இன்பம் பயக்கும் என்
தமிழ் மொழியாலே

CONTRIBUTORS

Thiviya Lakshmi
17UTA146

Sankaralingam
17UTA106

Thirumurgan
17UTA106

R. Vasanthkumar
18UMA265

S. Vignesh
16UMA125

John Cyril
18UMA230

J. Jeffrin
18UMA110

N. Pandiyan
16UEL538

B. Prasanthkumar
17UEC102

M. Shravan Kumar
16UCO208

A. Feula Jayce
17UST127

G. Thulasi Prasanna
16UPH130

E. Nithish Reddy
16UCO159

M. Paul Raj
16UMA117

D. Joshua
16UMA141

V. Naveen
17UCS167

G. Peter
17UEC105

J. Vamsi
17UEC124

S. Blesswin
18MEN101

R. Havish Vavman
17PBI816

V. Kalpana
17PBT803

S. Attrait Dovin Fedrick
17PEN128

M. Sebariraj
17PBI822

A. J. Paul David
18PHR810

A. Prince Leo Alex
18UCO106

R. Valambal
17PBT808

R. Bharathidhasan
17PBI819

A. Pradhap
17PHR106

N. Thanraj Pillai
17PMA123

Andrew DV
17UEN121

Thera. Santhi Swaroop
17UEC108

A. George Miller
17UCS119

“Everything you can imagine is real.”

Pablo Picasso

